

image not found or type unknown

Gent del meu exili: inoblidables

Teresa Pàmies

Fecha de publicació:

19/02/2001

Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2001

Sello Editorial:

Editorial Empúries

Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2001

Contacto de prensa

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:

nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:

andrea.cuellar@grup62.com

image not found or type unknown

Teresa Pàmies

Teresa Pàmies (Balaguer, 1919 - Granada, 2012). Periodista, narradora. S'hagué d'exiliar i va viure, entre d'altres ciutats, a Praga i a París, per retornar a Barcelona el 1971. Atreta per l'actualitat, sobretot la política i amb interessos diversos, va col·laborar en diversos mitjans de comunicació (Avui, Presència, Serra d'Or). Algunes d'aquestes col·laboracions van ser aplegades en volum: *Opinions de dona* (1983) i *La vida amb cançó*. Cròniques radiofòniques (1999), entre d'altres. La seva obra és, en general, un testimoni, sovint novel·lat, sobre la seva existència, condicionada pels esdeveniments històrics i les circumstàncies personals, presentat des del seu compromís polític amb el comunisme. Amb un estil planer, col·loquial i sovint emotiu, Pàmies va escriure una obra prolífica, que compta amb el favor del públic. Podem esmentar, entre d'altres títols: *La filla del pres* (1967), *Testament a Praga* (1970), *Va ploure tot el dia i Quan érem capitans*, ambdues de 1974, i *Quan érem refugiats i Dona de pres*, de 1975. *Amor clandestí* (1976-1998), una de les seves millors obres, hàbilment escrita i estructurada, evoca la relació amb el seu company i pare dels seus fills (sense esmentar-ne el nom), forçosament clandestina en la Barcelona franquista. A *La filla del gudari* (1997), mostra la soledat de la narradora protagonista, un cop els fills ja s'han fet grans i la vida és difícil. Més estrictament documentals són *Si vas a París, papà...* (1975), sobre el maig francès, o *Maig de les dones* (1976), sobre el congrés que va tenir per escenari Barcelona. Va escriure també llibres de viatges: *Vacances aragoneses* (1976), *Busqueu-me a Granada: diari d'un viatge* (1980), *Nadal a Porto* (1995). Va ser guardonada amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes de l'any 2001.